

JAARVERSLAG STICHTING DHAMPUS

2008

Voorwoord

Stichting Dhampus heeft als doel het ondersteunen en faciliteren van de tandheelkundige zorg en educatie in mondhygiëne voor inwoners van bergdorpen in Nepal en achterstandswijken in de stedelijke regio's in Mongolië.

Aanleiding tot oprichting van de stichting was om de inmiddels reguliere en toenemende activiteiten van mijn liefdadigheidswerk in Nepal en Mongolië in een aparte rechtspersoon onder te brengen. Voor die tijd was het simpel: ik betaalde in de afgelopen jaren alle kosten van mijn reizen voor mijn liefdadigheidswerk in Nepal zelf en patiënten die mijn werk kenden, deden een donatie waarmee een deel van het benodigde instrumentarium en medicamenten kon worden bekostigd. Ik dank alle schenkers hiervoor van harte.

Inmiddels heeft het werk van de stichting zich uitgebreid. Spontane acties van derden om gelden te werven voor met name de projecten in Nepal deden de inkomsten toenemen en deze donaties geven mij de mogelijkheid om meer duurzame hulp te kunnen bieden in de regio's waar ik werkzaam ben. Voorheen werkte ik via de NOHS (Netherlands Oral Health Society), waar ik mede aan de bakermat heb gestaan en 7 jaar in het bestuur heb gezeten. Om verschillende redenen, met name vanwege de financiële transparantie, heb ik besloten een aparte stichting op te richten voor de door mij te ondersteunen projecten.

De naam van de stichting is ontleend aan de berg Dhampus, gelegen boven het dorp Tukuche in Nepal. De top ligt op ca. 6000 meter en ik heb deze berg enige jaren geleden mogen beklimmen. Het schitterende uitzicht deed me de schoonheid van de natuur en de lokale cultuur ten volle beseffen. Het stimuleert om onder deze naam mijn werkzaamheden voor mensen in Nepal en Mongolië, die geen toegang hebben tot goede, betaalbare tandheelkundige voorzieningen, voort te zetten.

Joost van Vlijmen, tandarts.

Oprichting stichting Dhampus

Op 14 mei 2008 wordt officieel Stichting Dhampus opgericht. Het bestuur bestaat uit:

E. Alkemade (tandarts te Groesbeek)	voorzitter
E.J.M. Lamée (tandarts te Nijmegen)	penningmeester
J. van Vlijmen (tandarts te Nijmegen)	secretaris

Projectenverslag

Zomer 2008 vertrok voor 't eerst een team onder de vlag van stichting Dhampus naar Mongolië, waar Joost van Vlijmen in 2007 al een oriënterend bezoek had gebracht, samen met mondhygiëniste Truus Hutten. Het team bestond uit Joost van Vlijmen (tandarts), Patty Voorsmit (algemeen assistent) en Paul Ketelaar (algemeen assistent/fotograaf). Hieronder een verkort werkverslag van Joost van Vlijmen.

Lotus Child Center, Ulan Bataar

Het eerste project betrof een bezoek aan het Lotus Child Center, een weeshuis in een van de zgn. GER districten van de hoofdstad Ulan Bataar. Deze wijken zijn ontstaan rondom de hoofdstad nadat de nomaden, werkloos geworden doordat de laatste jaren veel vee is gestorven als gevolg van de zeer strenge winters, hun heil hier kwamen zoeken. Werk is hier niet of nauwelijks te vinden, velen raken aan de drank en de kinderen worden aan hun lot over gelaten. Soms wordt een kind te vondeling gelegd bij de ingang van het centrum, of door de politie afgegeven nadat de moeder het kind heeft achtergelaten in het ziekenhuis.

De kinderen wonen in GERS, Mongoolse ronde tenten, of in kleine huisjes op het terrein van het weeshuis en worden door vrouwelijke vrijwilligers geholpen, die de moederrol overnemen. In een van de huisjes hebben we de gehele dag gewerkt en waren getuige van de dagindeling: van ontbijt, spel, lunch, badderen tot het naar bed gaan toe. Aandoenlijk om dat allemaal te zien. In totaal zagen we die dag 71 kinderen met gelukkig redelijke gebitten, een klein aantal kiezen moeten trekken, wat vullingen kunnen maken en sommigen doorverwezen naar de plaatselijke collega.

Vuilnisbelt

Het tweede project was op de vuilnisbelt van Ulan Bataar.

Het was die dag bloed heet, het zweet gutste van mijn gezicht en op een gegeven moment telde ik ruim 40 vliegen in onze 'behandelkamer': een autobusje midden op de vuilnisbelt. Op de achterbank hadden we het instrumentarium uitgesteld, ik ernaast, Patty op een klein krukje rechts voor me en de patiënt op zo'n zelfde krukje recht tegen over me.

Het maken van vullingen was uitgesloten; daarvoor waren de gebitten te ver heen, het werden vooral extracties, het trekken van tanden, wortelresten, afgebroken en verrotte kiezen. De mensen waren totaal ingepakt, d.w.z. dat alleen het gezicht te zien was om zich te beschermen tegen alle insecten en stof. Ruim 30 patiënten konden we behandelen, waarbij we 57 tanden en kiezen trokken. Toen waren we door alle instrumentarium heen en moesten we stoppen omdat we geen sterilisatiemogelijkheden hadden. Dit gebeurde 's avonds met hulp van onze snelkookpan in de keuken van ons hotel.

Na het werk liepen we met de drie medewerkers van de Hulporganisatie de heuvel op en daar ontvouwde zich voor ons een 'andere maatschappij', met ook hier een zekere pikorde. Vrachtwagens reden af en aan en alvorens ze de top hadden bereikt, waren ze al besprongen door kinderen die vlug de inhoud van deze auto onderzochten op zoek naar metaal, plastic flessen, glas, karton etc. Het verzamelen van deze goederen is hun inkomstenbron.

Aangekomen op de top kiept de bestuurder van de vrachtwagen zo snel als hij kan z'n lading van de auto en zorgt dat hij weg komt. Zo kon het gebeuren dat enkele weken voor ons bezoek, enkele kinderen de dood vonden, omdat ze onder de rotzooi werden bedolven!

Undurkhaan

In Undurkhaan, een halve dagreis oostwaarts vanaf de hoofdstad, dwars door de steppen met alleen de zon en autosporen als kompas, troffen we Hanneke van Dam, een landgenote die als zendeling daar sinds een paar jaren werkt. Zij zorgde voor een werkplek in het plaatselijke ziekenhuis: de behandelkamer van de aldaar gevestigde collega, waar ik de beschikking kreeg over een tandheelkundige unit, een exemplaar dat je in Nederland niet meer ziet. Het ziekenhuis bestrijkt een gebied van ca. 200 km² en patiënten moeten soms een halve dag lopen om er te komen. Ik heb dan ook patiënten, die wisten van mijn komst, helaas onverrichterzake weer naar huis moeten sturen.

We hebben er twee volle dagen gewerkt, in een moordend tempo, bij zo'n 100 patiënten weer vele tanden, kiezen en wortelresten getrokken, en aantal vullingen gemaakt en op de laatste dag ons werk om 16.00 uur moeten staken, omdat ik geen verdoving meer had. De gang zat echter nog vol.....

Al in Undurkhaan kreeg ik last van mijn rug en terug in de hoofdstad, moest ik helaas, volgestopt met pijnstillers bed houden. Een gepland stadsproject kon daardoor geen doorgang meer vinden. We bewaren het voor een volgend bezoek aan dit 'land van de blauwe hemel'.

In de herfst van het verslagjaar worden ook de voorbereidingen voor de expeditie in 2009 gestart. Bij de NOHS is een verzoek binnengekomen of er geen tandartsteam naar Mude, Solo Khumbu kan komen.

Dit gebied is heel afgelegen en verstoken van bij ons vanzelfsprekende elementaire voorzieningen als leidingwater, gas en elektriciteit, laat staan tandheelkundige zorg. Alleen een ervaren en avontuurlijk ingesteld team kan hier naar toe reizen. Na informatie ingewonnen te hebben bij stichting Namaste te Breda, die zich het lot van deze gemeenschap heeft aangetrokken, besluit Stichting Dhampus Mude en de lokale school in haar programma op te nemen. Het team moet na een vlucht vanuit Kathmandu een twee dagen durende bergtocht te voet maken om dit gebied te bereiken (2800 m) en de reis vergt de nodige voorbereiding. Het team zal bestaan uit Joost van Vlijmen, tandarts; Karin Mertens, mondhygiëniste en Patty Voorsmit, algemeen assistent.

Boekuitgave

Paul Ketelaar, de fotograaf, die is meegereisd naar Mongolië, stelt voor hiervan een fotoboek te maken om het werk van de stichting meer bekendheid te geven. Er wordt een exploitatie gemaakt en de stichting zegt een subsidie van 6000 euro in de totale kosten toe, in staat gesteld door de bijdragen van de drie expeditieleden (Joost van Vlijmen, Patty Voorsmit en Paul Ketelaar) zelf. Het boek maakt het werk van de stichting zichtbaar, zal veel extra publiciteit opleveren en is een mooi cadeau voor de vele vrienden en donateurs die het werk van de stichting willen ondersteunen.

De productie van het boek neemt een aanvang. Hoewel het aanvankelijk de bedoeling is het boek nog voor de kerst te publiceren, moet worden besloten het boek pas in 2009 te laten verschijnen. Doordat zowel drukker als vormgever het boek tegen kostprijs produceren, moet het boek in 'stille uurtjes' worden gemaakt. De ambassadeur van Mongolië te Brussel, Mr. Avirmid Battur en zangeres Nynke Laverman verklaren zich bereid resp. het voorwoord en de inleiding te schrijven.

Financieel verslag

Inkomsten

Verkoop kaarten	985
Bijdrage expeditieleden	6095
Donaties	11594
Rente	6
Totaal	18680

Uitgaven

Vrachtkosten expeditiemateriaal	480
Nagekomen expeditiekosten	340
Representatie en pr	489
Drukwerk	8015
Bankkosten	20

Totaal	9344
--------	------

Triodos-bank	78.67.16.843	
Beginsaldo	nr.1, 15-9-2008	0
Eindsaldo	nr.4, 31-12-2008	9335,81

Toelichting jaarcijfers:

In stichting Dhampus zijn per 15 september de activiteiten met betrekking tot de liefdadigheidswerkzaamheden in Nepal en Mongolië van tandarts Joost van Vlijmen formeel in een rechtspersoon ondergebracht ten behoeve van de financiële transparantie. Tot september 2008 liepen de donaties en expeditiekosten via een aparte Triodos privé-rekening van J. van Vlijmen. Aangezien er nog donaties op deze privé-rekening worden gestort, is besloten deze pas in 2009 op te heffen. Het positieve saldo zal op de rekening van stichting Dhampus worden gestort. Binnen de post drukwerk zit een bijdrage in de drukkosten voor het in 2009 te verschijnen fotoboek van Paul Ketelaar over de expeditie naar Mongolië.